

Γ. Δροσίνη.

ΧΩΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

Τῷ κ. Δ. Βικέλα
ἀδελφῷ ἐν τῇ ξένῃ

ΤΩΡΑ ποῦ θὰ φύγω πάλι γιὰ τὰ ξένα
Καὶ θὰ ζοῦμε μῆνες, χρόνους, χωρισμένοι
"Αἶψε νὰ πάρω κάτι κι' ἀπὸ σένα,
"Ευμορφὴ πατρίς μου πολυαγαπημένη.
"Αἶψε μαζί μου φυλαχτὸ νὰ πάρω
Γιὰ τὴν κάθε λύπη, κάθε τί κακό,
Φυλαχτὸ ἀπ' ἀρρώστια, φυλαχτὸ ἀπὸ Χάρο,
Μόνον ἄλλο χῶμα, χῶμα Ἑλληνικό!...

Χῶμα δροσισμένο μὲ νυχτιᾶς ἀγέρι,
 Χῶμα βαφτισμένο μὲ βροχὴ τοῦ μᾶν,
 Χῶμα μυρισμένο ἀπ' τὸ καλοκαίρι,
 Χῶμα εὐλογημένο, χῶμα ποῦ γεννάει,
 Μόνον μὲ τῆς Πούλιας τὴν οὐράνια χάρι,
 Μόνον μὲ τοῦ Ἥλιου τὰ θερμὰ φιλιὰ,
 Τὸ μοςχᾶτο κλῆμα, τὸ ξανφὸ σιτάρι,
 Τὴν χλωρὴν τὴν δάφνη, τὴν πικρὴν ἐλιά.

Χῶμα τιμημένο, ὅπου τῶχουν σκάψη
 Γιὰ νὰ θεμελιώσουν ἓνα Παρθενῶνα,
 Χῶμα δοξασμένο ὅπου τῶχουν βάψη
 Αἶματα 'ς τὸ Σοῦλι καὶ 'ς τὸ Μαραθῶνα,
 Χῶμα πῶχει θάψη λείψαν' ἀγιασμένα
 Ἀπ' τὸ Μεσολόγγι κι' ἀπὸ τὰ Ψαρρά,
 Χῶμα ὅπου φέρνει 'ς τὸν μικρὸν ἐμένα
 Θάρος, 'περηφάνεια, δόξα καὶ χαρά!

Θεὲ νὰ σὲ κρεμάσω φυλαχτὸ 'ς τὰ στήθια,
 Κι' ὅταν ἡ καρδιά μου φυλαχτὸ σὲ βάλῃ
 Ἀπὸ σὲ θὰ παίρῃ δύναμι, βοήθεια,
 Μὴν τὴν ξεπλανέσουν ἄλλα, ξένα κάλλη.
 Ἡ 'δική σου χάρι θὰ μὲ δυναμόνῃ,
 Κι' ὅπου κι' ἂν γυρίζω, κι' ὅπου κι' ἂν σταθῶ,
 Σὺ θεὲ νὰ μου δίνῃς μιὰ λαχτάρα μόνη:
 Πότε 'ς τὴν Ἑλλάδα πάλι θεὲ νὰρθῶ!

Κι' ἂν τὸ ριζικό μου — ἔρημο καὶ μαῦρο —
 Μοῦγραψε νὰ φύγῃ καὶ νὰ μὴ γυρίσω,
 Τὸ ὑστερνὸ συχώριο εἰς ἐσένα θαῦρω,
 Τὸ ὑστερνὸ φιλὶ μου θεὲ νὰ σοῦ χαρίσω...
 Κ' ἔτσι, κι' ἂν εἰς ξένα χῶματα πεθάνω,
 Καὶ τὸ ξένο μνημα θᾶνε πλεῖο γλυκό,
 Σὰν θαφτῇ μαζύ μου, 'ς τὴν καρδιά μου ἐπάνω,
 Χῶμα ἀγαπνημένο, χῶμα Ἑλληνικό!

Ἐν Ἀστυγ.